

[Ministeren for skatter og afgifter]

departementet for nogen tid tilbage. Skatte-
departementet har ikke på noget tidspunkt
forelagt en sådan forespørgsel om gældende
rets praktisering for ministeren, hverken den
nuværende eller den forrige, men har videre-
bragt forespørgslen til statsskattedirektoratet,
som har afgivet en ren og skær besvarelse
om, hvad gældende retstilstand måtte være.

Jeg skal samtidig gøre den bemærkning i
anledning af et spørgsmål fra hr. Bernhard
Baunsgaard, at det er sådan, at Nationalban-
ken ikke har hjemmel til at forbyde indeksar-
rangementer af den art, som Handelsbanken
har lanceret, men det er omvendt således, at
Nationalbanken ikke på noget tidspunkt har
anbefalet eller tilskyndet Handelsbanken til
at starte et sådant arrangement.

Jeg mener ikke, man kan tage det forhold,
at der har cirkuleret et brev fra banken om
den gældende retstilstand hos skattemyndig-
hederne, og at man har fået svar på det brev
fra statsskattedirektoratet, til indtægt for, at
så er regeringen politisk forpligtet eller mor-
alsk forpligtet til ikke at komme med forslag
om ændring af den eksisterende skattelovgiv-
ning.

Jeg mener, at Handelsbankens initiativ har
aktualiseret et sådant forslag, som vi her har
fremsat, men at det samtidig gennem vedta-
gelse af dette forslag bliver muligt at fastlæg-
ge – måske ikke i detaljer de regler, der var-
rigt skal gælde – men markere de principper,
der varigt skal gælde for indeksfordringer og
indekslåns skattemæssige behandling.

Det mener jeg ikke der er grund til at af-
vente Thorkil Kristensen-udvalgets specielle
bedømmelse af. For mig er der ingen tvivl
om, at den rimelige betragtning i forbindelse
med indekslån må gå ud på, at de også skat-
temæssigt skal behandles på en sådan måde,
at de kommer til at virke på samme måde i
reel tyngde for långiver og låntager, uanset
hvad inflationstakten er i samfundet. Det
turde være indlysende, at hvis ikke det er
målsætningen, så har det ingen mening at
anvende indeksregulerede fordringer. Så
bortfalder den egentlige begrundelse for at
gøre det. Derfor synes jeg, dette er en meget
fornuftig anledning til at stadfæste det prin-
cip.

Men jeg vil da samtidig gøre den bemærk-
ning, at det er regeringens opfattelse, at det
er lidt i utide at lancere disse arrangementer
i meget bred skala på det åbne marked. Det

er klart, at så længe vi har de rentebeskat-
ningsregler, vi nu har, fjerner et forslag af
denne art ikke skatteudnyttelsesmulighederne
i skattesystemet. Det er klart, at man ved at
optage lån med høj rente, trække den fra i
højt beskattet indkomst og så erhverve så-
danne fordringer kan opnå en fordel. Det
ville ud fra den betragtning være ønskeligt
med nogle mere symmetriske regler på rente-
beskatningsområdet, end vi får med dette
forslag, og end vi i øvrigt har.

Det er lidt af en tvangstanke hos hr. Wil-
hjelm, en tvangstankefortolkning, at jeg skul-
le mene – det samme gav hr. Glistrup udtryk
for – at alle skattesystemets problemer løses
ved at gå ud fra en symmetrisk forestilling,
at det skulle være tilstrækkelig norm for den,
der vil lave en skattereform. Det mener jeg
faktisk ikke, men jeg mener, at specielt på
rentebeskatningens område kan alt taget i
betragtning – og man skal jo netop tage alt i
betragtning, hvis man på et tidspunkt skal
prøve at løse de meget komplekse problemer,
der findes på det område – kan alt taget i
betragtning symmetriske løsninger på det
område måske være det, der bedst bidrager
til varige løsninger. Men det er en diskussi-
on, som netop Thorkil Kristensen-udvalget i
hele sin bredde er blevet bedt om at tage op,
og det venter vi på, før vi formulerer forslag.

Det er ikke sådan, at jeg vil udstrække
princippet til ismanden og hans kunde, hr.
Glistrup. Det har aldrig været min tanke. Det
kan også være en trøst for hr. Wilhjelm.

Jeg tror ikke, der var andre spørgsmål, jeg
ikke fik besvaret. Jeg håber, at vi gennem
udvalgsbehandlingen kan opklare de spørgs-
mål, der ikke har fået en endelig opklaring i
dag, og at dette forslag kan få en velvillig
behandling.

Glistrup (FP):

Det samfundsmæssigt rigtige på det områ-
de, vi diskuterer, er selvfølgelig, at det dan-
ske erhvervsliv her som overalt får lejlighed
til at udbyde en så rig vifte af forskelligarte-
de ordninger, at forbrugerne hver for sig kan
vælge, hvad der passer dem bedst. For nogle
er familiesituationen den, at de er bedre tjent
med at have en indeksoopsparing; for andre
kan situationen være en anden. Derfor skal
vi herinde på Christiansborg, der meget ger-
ne skal skabe gode vilkår for alle 5 millioner